

Saints Constantine and Helen Greek Orthodox Church
THE WEEKLY CHURCH BULLETIN

Very Rev. Fr. Tom De Medeiros, Pastor
11025 S. Roberts Road, Palos Hills, IL 60465
Phone (708) 974-3400 Fax (708) 974-0179
www.stconstantinehelen.org

SUNDAY, MAY 3, 2020

Κυριακή 3η Μαΐου 2020

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Αποστ: Πραξ. 6:1-7

Ευαγγ: Μαρκου 15:43-16:8

Sunday of Myrrh Bearers

Today's Readings

Epistle: Acts 6:1-7

Gospel: Mark 15:43-16:8

Χριστός Ανέστη! Christ is Risen!

LET'S MOVE THE STONE

Today is the Sunday of the Myrrh-bearing women. It presents to us an interesting reading in that we have these women and two men, Joseph of Arimathea and Nicodemus (who isn't actually mentioned by name), acting with great love, but also in a way that they were somehow unaware of their surroundings. They were trying to do something that they weren't going to be able to accomplish. The women came to anoint the Lord with myrrh, and Joseph and Nicodemus had prepared the Lord's body with great care, wrapping it in clean, fine linen. Finally, they carefully placed our Lord's body in a tomb, which was Joseph's. They acted with great desire and with great love for the Lord.

One of the main purposes for the Resurrection and the Feast of Pascha is for God to make us able to know Him. It wasn't just a special "one time only" event. It is to evoke a complete change in us. God becomes a Man, so we could be able to live. We could now seek salvation by His death and His resurrection, and in these days from Pascha to Pentecost we learn all about what Pascha means for our soul. We learn what it means to know God and what it means to be truly enlightened.

These pious people who we remember today, came to anoint a body, and there was no body to anoint. Joseph and Nicodemus prepared so carefully for a Man, who in only a few hours His Resurrection would be revealed. Why all this effort for a destiny that was to change so quickly and dramatically? Christ told them, Himself, that He would rise. God fills our minds with many things. But that should not stop us from following the path that He has set. These women came to the tomb early in the morning. It shows that the first thing on their mind was Christ. As soon as they could go and anoint the body, they did, and they brought myrrh and ointments. These myrrh and ointments signify bringing to Christ our good works, bringing to Christ our desire to live as He has shown us to live. They didn't come to Him empty-handed, as we unfortunately so often do. They came to Him bearing what they could, giving what they could.

The tomb where Christ was placed was cut out of a rock. The entrance to the tomb, was then sealed with the part which was cut. As the women were walking to the tomb, they realized that the rock would have to

Continued on Page 2

Continue from Page 1

be moved for them to enter. Even though they had no way of moving this giant stone, they continued on their way. It would have been easy to turn around and use the stone as an obstacle. The women didn't do that. What they did, in our view, would be seen as completely unrealistic. There was no reason for them to think that the tomb would be open, but they went. They didn't even think about it. Love does that.

Love for Christ makes us struggle even though there is a stone over our hearts, and we don't know how this stone will be moved. But we must go anyway. We fast anyway, we come to the church anyway, we confess anyway. We say our prayers and force ourselves to pray in the morning and in the evening. We move ourselves to do things that are righteous, and the things that we are not able to change, that is, that big stone, God will move. This is only if we go to the tomb, only if we struggle. We must cut the tomb out of the rock in our hearts. We must make a place for Christ to be inside of us. If we believe, God will remove the stone, and put in its place the light of the resurrection, to live with virtue and joy. **Truly He is Risen!**

ΣΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Το Πάσχα είναι πάνω απ' όλες τις γιορτές και πρώτη απ' όλες τις πανηγύρεις. «Χριστός Ανέστη». Είναι και η τρανότατη απόδειξη πως ο Χριστός είναι ο Κύριος και ο Θεός μας. Η Εκκλησία μετά το Πάσχα διαβάσει εκείνες τις ευαγγελικές περικοπές, που μας παρουσιάζουν τους

προσωπικούς μάρτυρες της Αναστάσεως του Κυρίου. Τέτοιοι είναι ο Θωμάς, ο Νικόδημος, ο Ιωσήφ από Αριμαθαίας, η Μαρία η Μαγδαληνή, κ.ά. Όλοι μαρτυρούν το γεγονός της Αναστάσεως, όπως το έζησαν οι ίδιοι. Έχουν μεγάλη αξία, γι' αυτό και η Εκκλησία τιμά τη μνήμη τους μετά την Κυριακή του Πάσχα.

Το Ευαγγέλιο μας διηγείται πρώτα για την τολμηρή πράξη του Ιωσήφ από την Αριμαθαία. Ήταν άνθρωπος με αξίωμα και μεγάλη εκτίμηση. Είχε όμως μέσα του μεγάλη ευσέβεια που του έδωσε το θάρρος και την τόλμη να ζητήσει από τον Πιλάτο για ενταφιασμό το σώμα του Κυρίου. Η πράξη αυτή του Ιωσήφ είναι πολύ σπουδαία και σημαντική. Αρκεί να θυμηθούμε πως όλος ο κόσμος τότε, άρχοντες και λαός, είχαν ξεσηκωθεί και ζήτησαν το θάνατο του Αναμάρτητου Κυρίου. Ο Ιωσήφ μας διδάσκει πως δεν πρέπει να υπολογίζουμε τι λέγει και τι κάνει ο κόσμος, όταν πρόκειται να εκτελέσουμε ένα χρέος. Υπάρχουν δυστυχώς άνθρωποι, που ντρέπονται πολλές φορές να κάνουν και το σταυρό τους, να πάνε στην εκκλησία επειδή τάχα θα τους κοροϊδεύουν οι άλλοι. Υπάρχουν παιδιά, που ντρέπονται να παρατηρήσουν με καλοσύνη και αγάπη τους συμμαθητές τους, όταν αυτοί λένε κακά λόγια. Στη διαγωγή μας πρέπει να προσέχουμε και να υπερασπίζουμε αυτό που είναι σωστό και δίκαιο.

Μετά τον Ιωσήφ έχουμε την τολμηρή πράξη των τριών μυροφόρων γυναικών. Και οι τρεις είχαν μεγάλη αγάπη και αφοσίωση στον Ιησού Χριστό. Για να αλείψουν το σώμα του Ιησού θα έπρεπε να υπερνικήσουν πολλές δυσκολίες και εμπόδια. Έπρεπε να αντιμετωπίσουν τους άρχοντες, το λαό, τη φρουρά και να κυλίσουν τη μεγάλη και βαριά πέτρα του μνημείου. Δε λογάριασαν όμως τίποτε απ' όλα αυτά, γιατί η ψυχή τους γέμιζε από την αγάπη του αναστημένου Κυρίου μας. Ο Κύριος βράβευσε την ηρωική πράξη των γυναικών. Τις αξίωσε να γίνουν οι πρώτοι μάρτυρες της Αναστάσεως. Η αγάπη οδήγησε τις μυροφόρες γυναίκες να επισκεφτούν τον τάφο του Ιησού. Η αγάπη τις βεβαίωσε πως ο Χριστός είναι η αληθινή ζωή και ανάσταση.

Αυτό το μήνυμα του αναστημένου Χριστού θα μεταφέρουν οι γυναίκες στους μαθητές του Κυρίου και γενικά σ' ολόκληρο τον κόσμο. Ό,τι έκαμαν ο Ιωσήφ, ο Νικόδημος και οι μυροφόρες γυναίκες είναι ομολογία πίστεως και μαρτυρία Ιησού Χριστού. Ας έχουμε λοιπόν και εμείς το θάρρος και την τόλμη να ομολογούμε την πίστη μας στον Ιησού Χριστό για να έχουμε μέσα μας τη χαρά και το φως της Αναστάσεως ίου.